

Anul LXII.

Arad, 23 Octombrie 1938.

Nr. 43

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĘASCĂ-CULTU

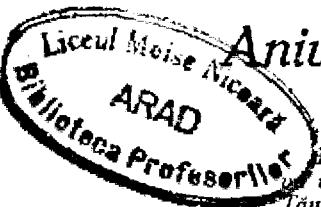
ORGAN OFICIAL AL EPARCHIEI ORTODOXE ROMÂNE A

APARE DUMINICĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. EMINESCU 18

DIRECTOR:
Icon. Stavr. Dr. GH. CIUHANDU

ABONAMENTE
Perioada 1 lună ... lei 300
Perioada 6 luni ... lei 150

Aniversarea nașterii M. S. Regelui

16 Octombrie 1938*).

Doamne, întru puterea Ta se veseli Regele și de ajutorul tău se va bucura foarte (Psalm 20 v. 1).

O scenă din viața apostolilor, istorisită de ev. Marcu (6 v. 45—51), îmi vine astăzi în minte. Mântuitorul îndemnase pe Apostoli să intre în corabie și să treacă de ceealetă parte a lacului Ghenezaret. El rămase singur în munte să se roage. Apostolul se luptau cu valurile. Deodată, în noapte, apărea Mântuitorul, umblând pe apă. El socotesc că e nălucă și strigă de frică. El însă le grăște: „Fii cu întări. Eu sunt; nu vă temeți“. Si s'a sult la ei în corabie și vântul s'a potolit.

Oare starea noastră sufletească, din săptămâniile trecute, nu se asemănă cu cea a apostolilor? Oare nu eram și noi asemenea corabiei ce se împotrivează vânturilor vrăjmașe? Oare nu eram cu gândul la cârmaciul mult dorit?

Astăzi persoana cârmaciului ne răsare luminoasă în față, el intră în corabie și vântul se potolește. Zua nașterii M. Sale Regelui este un prilej de a ne da seama de ceeace este pentru țară Suveranul nostru.

El este nu numai Capul țării, ci și cel mai bun dintre noi, cel dintâi la datorie. Este întreg al nostru. Leagănul Lui a fost între noi. Același cântec de leagăn, aceeași doină, i-a alăturat copilăria. A supt aceeași mitreazmă a brațelor noastre. Istoria noastră, cu eroii și martirii ei, a evocat în sufletul Său aceleași emoții, ca în ale noastre. M. Sa Regele Carol II. este cel dintâi Rege pământean. El întruchipează destinul nostru. Messianismul nostru legat de persoana Sa, atât înainte de a ajunge la

Tron, cât și dela 1930 încoazi, nu s'a desmințit nicăi o clipă.

Dumnezeu l-a înzestrat cu alese daruri, între care cu o înaltă înțelepciune. Dovadă este simțul Lui de prevedere. A stins la timp dușmânile politice sterile din cel douăzeci de ani din urmă, făurind unitatea sufletească a țării în fața primejdier. De aceea am putut suporta cu încredere încercarea din zilele trecute. Alături de Regele Carol I, Întemeietor de țară, și Regele Ferdinand I Întregitor de neam, M. Sa Regele Carol II. a binemeritat chiar până acum titlul de „Salvator de țară“.

Iscusința sa de a guverna este izvorită din adâncă Lui iubire de țară și popor. A dat atâțea dovezi, că știe zidit țara, purtând de grija țăranului și satului, care sunt temelia ei. Poartă grija zilei de azi că și a celei de mâine. Cine a mai cunoscut grija pentru sănătatea trupească a țăranului, pentru gospodăria lui și pentru cultura lui, întreținută de către harnice roci de echipe regale, ca Regele nostru de astăzi? Tot din mintea luminată a M. Sale a răsărit minunata instituție a Prelimilitarii și Străjeriei, în care tinerimea, nădejdea noastră de mâine, se crește în: credință, muncă și disciplină, primind o educație patriotică, morală și fizică.

Tara noastră se găsește pe un drum nou, al progresului necunoscut până aci. Gândul Regelui luminează calea țării, dând programe noi în toate domeniile vieții sociale. Gravul Lui deșteaptă energii latente, iar avântul Său pilotajelor ne atrage pre toți și ne mândrește.

Este o mare mângâiere să știm, că în fruntea țării stă de veghe: un cap luminat înțelept, și o inimă caldă, lubitoare de țară.

Increderea în Dinastie și nădejdea în vi-

* Cuvântare rostită de P. S. Episcop Andrei, la Te-Deum din Catedrală.

torul de aur al fărit sunt cel do! s'âlp!, pe care se razină cultul monarhiei române.

Pe M. Sa Regele Carol II ne-am deprins nu numai să L cinstim, ci și să L iubim, să credem și să nădăduim spre El, fiindcă El este purtătorul idealului nostru național. Supunerea față de El nu este „de frică, ci din conștiință“.

Dumnezeu să-L ocrotească și să Idea anti mulți, domnie glorioasă, zile senine, cu pace, „ca și noi — precum ne rugăm la Sf. Liturghie — întru liniștea Lui, viață liniștită și fără de ceartă să viețuim, întru toată bunacredința și curățenia“.

*„Trăiască Regele, în pace și onor,
De fără iubitor și apărător de fără!“*

Reglementarea sectelor religioase

de Ieromonah Stefan Lacaciu.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, Biserica ortodoxă română a trecut cu un pas înainte în ceeace privește sectarismul — că adică, prin promulgarea noului regulament al sectelor religioase, s'a recunoscut încăodată, în mod oficial, din partea Statului, că există o problemă a sectelor religioase în fără naștere, și că e de interesul exclusiv al Statului de a rezolva radical și definitiv.

Dacă a fost de interesul Statului să curme cu debandada partidelor politice, cu atât mai vârtoș este de interesul viitorului lui, să curme odată cu toate sectele religioase, care n'au alt scop, decât numai să deruteze sufletele, rumpărându-le de marea masă a comunității naționale și de misticismul Bisericii lui Hristos.

Dacă, în cele din urmă s'a ajuns la convingerea, că, în materie de administrație politică, principiul totalitar e necesar la dirijarea nevoilor Statului, cu atât mai vârtoș când e vorba de fără sufletească a națiunii, acest suflet nu poate fi unul decât numai contopindu-se în aceeași credință religioasă.

Sectarismul fiind dușmanul Bisericii, în același timp e și dușmanul Statului.

Este de mirare cum, chiar în actualul regulament al sectelor sunt secte libere și secte ne permise. Sunt unele, cari să „bucură de drepturile și libertățile garantate de Constituție“, cum sunt: Asoiația adventiștilor de ziua șaptea, baptiști și creștinii după evanghelie; iar altele nu sunt admise.

Judecându-se problema din punct de vedere doctrinal — atât unele că și altele sunt în flagrantă contradicție cu principiile creștine. Iar din punct de vedere al interesului național, toate sunt deopotrivă de periculoase, deoarece sănătina unitatea noastră, sufletească. Să presupunem, că și de aici înainte Ieromonahul va fi călăuzit de aceeașă concepție în această materie și că sectele, cari sunt admise acum vor ajunge să fie puternice — și lată cum unitatea poporului românesc va fi sfâșiată în bucăți.

Prin urmare datoria momentului ar fi: să-și dea seama de consecințele cari vor decurge din această toleranță religioasă.

Nățiunea, în momentul de față — pentru respectul care trebuie să-l aibă față de trecut și îngră-

rarea față de viitor — trebuie să stea în legitimă apărare, iar factorii săi de răspundere sunt datori să interzică sectele, de ori și ce natură ar fi ele.

Acesta ar fi un act de autoritate, care s'ar încadra perfect de bine în regimul de azi.

Sperăm că Ieromonahul, călăuzit de aceste principii nobile, va să deschidă larg porțile istoriei; iar străinătății î se va da să înțeleagă, că, atunci când e vorba de rezolvarea chestiunilor religioase ale poporului român, e o chestiune care se rezolvă exclusiv înăuntrul țării.

Oamenii de răspundere nu vor mai fi călăuziți de principiul, că vor da libertate sectelor cari au mai multă putere peste hotare și că vor tremura de ex. în fața comunității baptiste din Anglia sau din America.

E, te știu de foală lumea, că toate sectele, cari activează în România, sunt conduse de străini; iar fondurile fabuloase, de cari dispun, provin din tezaurile băncilor jidovești din America. Având asemenea subvenții de milioane de dolari, sectele religioase devastează sufletele mulțimilor, pe cari trebuie să se razime frontierele noastre. Buzata pe misticismul popular, sectele lucrează la dastrămarea ordinei în Stat și a credinței străbune. Însuși faptul, că toate sectele religioase lucrează cu atâta de dedesubturi, ne arată, că ele sunt încadrate direct în francmasonerie.

Intr'un cuvânt se poate spune, că sectarismul formează adevărată *masonerie populară* și că activitatea acesteia este covârșitoare pentru viața oricărui Stat național, înzândând la anarhizarea maselor pregătind revoluții atât de mult dorite de oculta ideo-masonică.

In această privință istoria ne este maritoră.

In Japonia, masoneria, nepătrând străbate din cauza religiozității profunde a poporului, a intrat în mod indirect, printr-o sectă religioasă, așa fel, că vedem apărând în 1913 o sectă având denumirea de „Proletar creștin“, în fruntea careia stă un jidan cu numele Nathan Rubinstejn, un mare ex-roc, cu grad înalt în ordinul Internațional B'nai Brith. Această sectă, speculând misticismul poporului Japonez, se întinde căst gându-și aderenți din ce în ce mai mulți; și la un moment dat părăsește terenul religios, activând în domeniul politic, părândec în 1923 un membru „proletar creștin“ atentiază la viața împăratului Japoniei Hirohito. Întreprinzându-se o anchetă, se constată că propaganda anarhică era întreținută cu fondurile francmasonului Jon Pientan, arhimiliardar din New York.

In Rusia lucrurile s'au petrecut la fel. Într-o perioadă, nu prea lungă, decât numai dela Petru cel Mare încoace, cu ajutorul masoneriei s'a ridicat completă autonomie bisericească, prin înălțarea Patriarhatului și instituirea Sinodului Dirigent, ajuns la discreția puterii laice; iar în ultimul timp s'a ajuns până acolo, că un Rasputin, creatorul „partidului forțelor oculte“, să fie consultat mai ales în chestiuni bisericești.

Și, în această atmosferă creată de puterea laică, masoneria a știut să lucreze, cu mult rafinament, prin intermediul sectelor religioase, cari propovăduiau comunitatea bunurilor și a femeilor, principiile de bază ale Statului Sovietic de astăzi.

Izbucnirea bolșevismului rusesc n'a înțimpnit mare rezistență, întrucât anunțând comunișarea aveilor, *comunismul a coresponsat idealului infiltrat ma-*

selor populare, în atâția ani, de către propaganda, nestingherită de nimeni, a sectelor religioase.

Penru a dovedi mai precis amestecul masoneiștilor în creerea și întreținerea sectelor religioase, trebuie să amintim faptul foarte semnificativ, că *revolutionarii ruși, anarchiștii, nihilistii și ateii susțineau întotdeauna pe sectaril din Rusia, considerându-i ca tovarăși de luptă pentru dărâmarea ordinei în stat.*

Examinând situația la noi în țară, vom constata că toate sectele religioase propovăduiesc de formă o schismă religioasă și, în fond, activând pentru principiul colectivismului și al anarchiei.

Prin urmare, se vede limpede, că *sectarismul formează o problemă de Stat*, o problemă de a cărei rezolvare vor bine merita sau se vor osândi de istorie, acela călă dețin destinele Statului.

Biserica, prin caracterul ei divin, se va menține chiar nejînd seamă de numărul credincioșilor ei. Puterea ei nu stă în numărul credincioșilor, ci în harul dumnezeesc care o stăpânește.

Puterea Statului, însă, stă în număr.

Cazul stilismului dela Albinești poate fi înțeles de totă lumea și că până unde poate duce specularea misticismului popular de către agitatorii străini de neam și interesați de a produce zi de zi stările anarchice, locale deocamdată, cari să pregătească fatalul desnodământ, dacă vermina iudo-mason că, ce conduce și întreține activitatea acestor secte, nu va fi pusă sub călcăi, la timp.

Cine are urechi de auzit să audă, și ochi de văzut, — să vadă.

Judecătoriile comunale

De Pr. C. Turcu

In prim-articolul oficiosului nostru episcopal hărnicul nostru coleg din Bonțești tratează această temă din punct de vedere juridic și cu multă competență. Sun și eu de acord asupra rezultatului, că studenții noștri de teologie trebuie să fie pregătiți, și din punct de vevere al dreptului civil și penal, în instituțile noastre teologice.

Faptele care mă face să pun și eu mâna pe condeiu în această chestiune, nu e de ordin juridic, ci de cel *duhovniceșc-pastoral*. Noua Constituție apelează la munca preotului, angajându-l în domeniul puterii judecătoarești, ca și la o forță sufletească, mai aproape de credința poporului nostru. Prezența preotului în acest loc judecătoresc trebuie să fie ducerea la biruință a ordinului divin: *Pace dñi vōud, pacea Mea dñi vōud, nu cum lumea dñi, o dñi Eu vōud!*

Pacea lui Hristos și judecata creștinească, trebuie să reprezinte prezența preotului în judecătoria comunală.

Un domn avocat, creștin bun și bisericos, mă întreba pe drept: — Cum se vor putea fine aceste procese chiar în Dumineci și sărbători, fiindcă Legea așa le prevede *timpul* finirii lor?

I-am răspuns, că legea noastră, în Liturgie, fixează anumite rugăciuni și ecclenii pentru „cel ce ne urăsc și ne asupresc pe noi”, apoi „pentru înmulțirea dragostei”, pentru „desădăcinarea ușel și a totării răutățea” și a cari toate se pot implora în fața sf. altar, la slujba sfintelită Liturghie din partea preotului, având aci prezență și pe ceilalți membri ai judecătoriei co-

munale, cum și părțile pentru pacea cărora se va ruga deosebi.

După sf. Liturghie se pot retrage, să aducă sensințele în procesele ce vor obveni. Așa se va plini pacea vecinică, creștinească și fără de apel.

Un domn primar, pe când se aproviziona cu o cruce dela Tipografia noastră pentru „masa de sensințe” a acestel judecătorii, îmi destăinuia cu bucurie și satisfacție, că în comuna lui sunt doar preoți, așa că vor face cu rândul pe judecătorul, când nu vor fi la „rândul săptămânii”.

Adică unul dintre preoți va absenta dela sf. Liturghie, ca să participe la procesele judecătoriei comunale?

— Am răspuns, că procesele se vor dezbată după sf. Liturghie la care vor participa cu toții cei interesați și când se pot face și rugăciuni speciale pentru pace.

Numai în felul acesta sun pot explica textul legii privitor la timpul fixat pentru finirea acestor ședințe ale judecătorilor comunale. Dacă s-ar interpreta altfel această dispoziție, ar însemna cea mai gravă și nemeritată ofență adusă Bisericii noastre străbune și așezămintelor legii noastre românești.

Preotul liturgisitor îl revine din nou rolul de judecător și aducător de pace între filii săi sufletești. Această misiune inherentă chemării sale, preotul ortodox o plinează pe vremuri spre lauda lui Dumnezeu și pacea între sufletele parohienilor săi. Nu dispunea de o cultură juridică specială. Avea însă aprinsă făcătă darul său preoțesc, din care făcea parte și latura plinirii misiunii de judecător alături de cea de slugitor al Domnului și învățător al norodului.

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați!” poruncește Hristos, Mântuitorul. Spiritul vremii ne spune: *Nu judecați înainte de a vă ruga la sf. Liturghie pentru cel ce sunt învățăți și le trebuie pace!*

Conferința catihetică dela Comloș

Protopopiatul B. Comloșului și-a ținut conferința catihetică de toamnă în comuna Jimbolia, în ziua de Marți 27 Septembrie 1938.

După oficierea «Chemării Duhului Sfânt», preoții s-au adunat împreună cu învățătorii ort. români, în sala de învățământ, secția românească, unde Păroprotopop Dr. Stefan Cioroianu, deschide conferința catihetică prin cuvinte potrivite și alese.

Urmează lecțiunea de morală practică: «Cum să purtă și cum trebuie să se poarte Elena în Sf. Biserică în decursul Sf. Liturghie», predată celor 7 clase de către Pr. Mitrofan Banciu din Lunga, care a finit încordată atenția școlarilor timp de $\frac{3}{4}$ de oră, învățând pe elevi și eleve să reflecteze el și ele asupra faptelor lor și să le cvalifice, ne ieșind din puterea de judecată a copiilor.

Pentru cetearea temei catihetice: «Manifestările antimorale și antisociale la copil și combaterea lor», a fost designat Pă. Ioan Popovici din Sâncioaul-Mare, iar Pă. Grigore Vermeșan din Pesac, a tratat despre mediul familiar, mediul școlar, și mediul bisericesc, în cari crește copilul, făcându-se legătură între lectia de morală practică predată și între lucrările catihetice teoretice cari s-au cetit.

Intrându-se în discuția temelor predate conf-

rință constată că temele au fost bine lucrate și-și exprimă unele deziderate, cari cuprinsă în procesul verba', se vor înainte Vener. Consiliu Eparhial.

*

Nota Redacției: *Informatorul nostru ne trimite cele de mai sus, pe care le publicăm, fiind ele la locul lor să fie știute. Dar nu-ar fi plăcut să avem, pentru acest organ de publicitate, și dezideratle, cel puțin pe cele cu caracter principiar, sau de interes general, deoarece, până azi nu le cunoșteam. Și e bine să fie cunoscute și asemenea imprejurări, în interesul cosei și pentru orientarea și a altora, deci nu pentru umplerea coloanelor noastre numai.*

De aceea șirele acestei au numai un caracter informativ, în vederca ce'orlalte conferințe calitățile, din restul eparchiei, care vor să se fină în toamna curentă.

Inchisul acesta se vor putea urni și discuții în coloanele noastre, în jurul problemelor pe care conferințele catolice le vor scoate la iveală.

O întâlnire colegială*)

— De un participant —

Duoase, plăcute și impresionante sunt momentele de revedere — după trecerea unui timp îndelungat — între elevi și profesori de pe o parte și între colegi pe de altă parte.

Asemenea momente au trăit profesorii și absolvenții Teologiei Ort. Române din Arad, Joi în 8 Octombrie 1938, când seria de absolvenți din 1928 și a se bat un deceniu, dela isprăvirea studiilor teologice.

De dimineață absolvenții în număr de 20, s-au întrunit la Academia Teologică, unde Pă. Rector Dr. Teodor Botiș și-a sărit de doi dintre absolvenți Pr. Mitrofan Banciu și Leon Comănescu, au oficiat în Paraclisul Academiei, o slujbă de mulțumită pentru cei vîi și o slujbă de pomenire pentru un singur absolvent decedat Pavel Tărziu, fiind de față întregul corp profesoral, absolvenții cu soțile și toți studenții care urmează acum cursurile.

S'a trecut apoi în aula Academiei, unde în numele seriei, a vorbit Pr. Mitrofan Banciu în cuvinte patetice, dând socoteală de talanți primiți încîntă cu 10 ani și scoțând în relief fericita coincidență, că acestei serii îi este dat totodată prilejul să serbeze și ieșirea la penzia a I. P. C. Pă. Rector Icoan. Stavr. Dr. Teodor Botiș, profesor Arh. Dr. Iustin Suciu, Cons. Ref. Ep. profesor de adm. bis. Icoan. Stavr. Mihai Păcațian și a D-lui profesor de cântare bis. și tipic Atanasie Lipovan.

Vădit impresionat a răspuns Pă. Rector Dr. T. Botiș, scoțând în evidență rolul acestei școale și a profesorilor de aci, mai ales în trecutul abuciumat al neamului, cari au dat oameni de o reală valoare și de o reputație bine apreciată, începând dela umilul preot de sat, până la profesori universitari, membri ai Academiei Române și parlamentari de vază.

Au mai vorbit Pă. Caius Turicu, paroh în Arad, fost profesor în cursul I. al acestei serii și alti absolvenți, aducând cu toții mulțumiri instituției și conducătorilor.

După acestea s'a semnat carte de aur a Academiei teologice, din partea celor prezenți. Iar în parcul Academiei, s'a făcut fotografierea tuturor în grup.

S'a regretat absența Pă. Dr. Nicolae Popovici, nou rector al Academiei teologice, care chemat urgent la Rez-

*) Primită cu întârzire, după apariția numărului dublu. O publicăm deci acum. Pe viitor, asemenea comunicări e de dorit să nu se transmită cel puțin deodată cu altor foi, pentru a fi publicate.

Redacția.

dența Regală din Timișoara, n'a putut participa, precum și a I. P. C. Sale Pă. profesor Arh. Dr. Iustin Suciu, care se află grav bolnav și a D-lui profesor At. Lipovan, care a fost plecat din Arad.

În corpore, absolvenții, au plecat la reședința episcopală, unde au fost primiți de P. Sf. Sa Pă. Dr. Andrei Magheru, Episcopul Aradului. Aici, după ce s-au cântat „Intru mulți ani Stăpâne”, Pr. Mitrofan Banciu, a făcut prezentarea seriei, cerând binecuvântarea arhiească, pentru prăznuirea dușă cuvîntă a acestui eveniment și a asigurat pe Înalțul Ierarh de sentimentele de iubire filastică de supunere, de ascultare și de gratitudine, urându-l viață lungă cu zile senine, pentru binele bisericii, preoților și poporului dreptcredincios din aceasta de Dumnezeu păzită Eparhie a Aradului.

P. Sf. Sa Pă. Episcop a răspuns printre magistrală cuvântare, impletită cu sfaturi practice de pastorație, arătând care este rolul preotului în societate și ce calități trebuie să posedă, spre a putea fi utilizat în cele mai grele imprejurări. Arată că misiunea bisericii noastre este sublimă, fapt care o face să fie tot mai înțeleasă și cercetașă de conducătorii altor biserici, cum a fost recenta vizită a Episcopului anglican Harold Buxton al Gibraltarului. Noi — spune P. Sf. Sa — nu avem ce primi și invăța dela alte biserici, dar le putem oferi tezaurul nostru scump și întreg de învățături și dogme, de aceia trebuie să fim fiecare solid legați de locurile pe care le ocupăm, ca să nu putem fi niciodată desmintiți, asupra adevărurilor și disciplinelor noastre bisericești.

După ce timp de o oră și jumătate P. Sf. Sa a mai dat și alte sfaturi și directive folositoare pentru chemarea preoțească, a binevoită a primi să se fotografieze în parcul Episcopiei în mijlocul celor 20 de absolvenți, fiind petrecut apoi în reședință cu cântarea imnului „Pre Stăpânul și Arhiecul nostru Andrei, Doamne păzește-L, intru mulți ani Stăpâne”.

La ora 13 s'a servit o masă comună, la care au luat parte profesorii și absolvenții cu soțile. Au ridicat toast Pă. Rector Dr. T. Botiș, prof. V. Popescu și Pr. L. Comănescu.

Iar după masă la ora 16, absolvenții în număr de 12, au descins la Sf. Mănăstire Hodoș Bodrog, depunând pe mormântul Răp. Episcop Dr. Grigorie Gh. Comăna, o cunună de tranișari albi și oficiind un parastas în sobor, după care vizitând așezămintele mănăstirești, s'a reîntors la Arad, de unde fiecare s'a dus la ale sale, satisfăcut sufletește de rezultatul acelei fericite zile.

Despre ce să predicăm ?

26 Octombrie. Sf. M. Mucenic Dimitrie. Înținta supremă a existenței omului este împărtășia cerurilor. Spre această înțintă suntem datori să nu uităm cu foții, pătuții aceasta am și fost zidiți. Ajung această înțintă însă, numai aceia cari viețuind aci pe pământ se folosesc de mijloace ce fiind spre înălțimi, merg pe căi ce duc spre culmea cerești, având — în mijlocul celor treceatoare — privirile ajințite spre cele mai înalte și nieperiloare.

Slarea excepțională de stăpânire a ființei omenești asupra lumii materiale, anuale și vegetale, viața spirituală a omului, ne permite să cunoaștem această înțintă supremă pentru care a fost creiat: Impărăția cerului.

Ființa omului nu poate sfârși în nirvana. Niuința, setea lui de dreptate adevară, și de fericire, ne arată o cale ce trece peste existența pământească și se prelungeste spre o înțintă mai înaltă. „Pentru tine ne-ai

z dît Doamne și nu este liniștit suflețul nostru, până ce nu se va odihni întru Tine", zice fericitul Augustin.

Calea spre desăvârșire (Mat. 5₄₈) și spre cetățenia împărăției cerești, este calea împlinirii poruncilor Dumnezei (Mat. 19₁₇). Toate poruncile împlinite cu sfîntenie, sunt cheia care deschide ușile împărăției. Îndrumări pentru împlinirea lor avem în preulca de pe munte. În același timp, să nu uităm că și crucea suferințelor — purtată cu credință — este un drum spre înălțimi. „Au nu se cădea să pătimească Hristos acestea și să intre întru mărire sa? (Luca 24₂₆) Si apoi sluga nu este mai mare decât stăpânul sau. (Ioan 13₁₆) Afără de aceasta ne mai stă înainte și calea renunțării de bună voie, la ceeace ne atrage și și fintuște prea tare de pământ, împiedecându-ne în în sborul spre înălțim! (Mat. 19₂₁).

Ceeace ne ajuta nespus de mult și ne usurează umblarea pe căile ce duc spre culmile cerești, este privirea spre cele mai înalte. Privirea ajințită spre sfinți, spre pilda vieții și morții lor. Azi avem în fața noastră pilda măreță a vieții și morții sf. M. Mucenic Dimitrie. Să urmăm cu credință această pilda de viață și moarte și să aşteptăm cu răbdare și nădejde creștinăscă răspînătirea care nu va întârzi. (Apoc. 2₁₀ II Tim. 4₇₋₈).

30 Octombrie. Dumineca XXII după Rusalii. Cetind evanghelia de azi (Luca 16₁₉₋₃₁) foarte mulți sunt ispit și să credă, că bogatul pentru aceea a ajuns în iad fiind că a fost bogat, iar Lazar în fecerirea raiului, pentru că a fost sărac, De-aci apoi obiceiul de a muștra pe cei bogăți și a măngâia pe cel săraci. E adevărat că avuția cuprinde mari primejdii pentru suf et, că nici săracia nu este mai lipsită de asemenea primejdii.

In pilda spusă de Mântuitorul, lucrurile nu sunt judecate astfel. Altul este adevărul evangelic. Săracul Lazar a fost dus în sânul lui Avraam fiind că a avut credință acestuia, iar bogatul să a dus în chinurile iadului tocmai fiind că i lipsea această credință.

Aceasta necredință a bogatului asupra lucurilor viitoare — asupra unei răsplăji vecinice sau chiar vecinic — o vedem foarte limpede în convorbirea lui cu Avraam. Această necredință există la foarte mulți din zilele noastre. Foarte mulți sunt cari zic azi: aici e raiul, aici e iadul, dincolo să nu mai aşteptăm nimic. Ce rătăcire mare. Se spune, că un mare bogățăș — care credea la fel — când a simțit că l se apropiște sfârșitul chiniuit de o nouă frică — după faptele sale se vede — zicea că dâruiește întreaga sa avere a celuilor, care-i va putea face dovada că nu există iad. Fiște că nimeni n'a putut să-i dea această dovadă.

Celice cred în cuvântul Domnului, slavă Lui, n'au nevoie de alte dovezi. El a binevoit să ne descopere în această privință tot ce putem și e necesar să știm. Despre nici un lucru nu se vorbește în Scriptură atât de mult (70 locuri) și apriat, incât nici chiar cineva inviat din morți nu ne-ar putea spune mai mult.

Sf. Scriptură ne vorbește de mulți inviați din morți (Lazar, Eustach, Fiica lui Iair, Tânărul din Nain, Fiul văduvei din Sarepta) dar nu arată că aceștia să fi spus ceva despre stările de dincolo, mai mult decât este descoperit. Să ne mulțumim deci cu descoperirea Dumneiască. Oare vă putea cineva crede mai mult făptura decât pe Ziditorul? Chiar dacă toată lumea ar striga: aici e raiul, aici e iadul, să știm că adevărul e totdeauna de partea lui Dumnezeu. Orice om e un

minținos, când vorbește despre cele de acum și cele viitoare altfel de cum vorbăște Dumnezeu. Se ne orândum viața după cuvântul lui Dumnezeu și nu după a oamenilor, știind că El singur ne spune:

„Cerul și pământul vor trece dar cuvintele mele nu vor trece până ce nu se vor plini toate“ (Mat. 24₃₅).

Cronică

„Tăiască Regele!“ — a fost, Dumineca trecută, strigarea a toată suflarea românească. Era atunci aniversarea a 45-ea a nașterii Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, prăznuită, cu bucurie și insuflare mare, dela un capăt la altul al țării. Prăznuirea a fost cu atât mai largă în suflete, cu cât ziua de 16 Octombrie, în acest an, a căzut pe zi de Duminecă, deci cu biserică pline de credincioși, cari au înălțat, alături de slugitorii altarelor, rugăciuni pentru Majestatea Sa Regele nostru.

In special în Arad, la slujba din Catedrala episcopală mai mult ca elă dată, sf. biserică a fost plină de lume românească.

Slujirea Te-deum-ului obișnuit, urmat după isprăvirea sfintei liturghii, a săvârșit-o însuși P. Sf. Sa Părintele Episcop Andrei, cu un sobor de opt preoți și doi diaconi. După săvârșirea slujbei pentru Majestatea Sa, P. Sf. Sa Părintele Episcop a finit o foarte edificare cu-vântare de ocazie. O publicăm în loc prim.

Douăzeci de ani s-au împlinit Marția trecută, de când deputatul național-român Dr. Alexandru Vaida-Voevod de pe vremuri a rostit, în parlamentul ungăr, declarația politică, stabilită la 12 Oct., în casa regretatului nostru fruntaș bihorean Dr. Aurel Lazar, cu privire la ieșirea Românilor din legăturile statului ungăr. Se invoca în aceea declarație dreptul firesc al fiecărei națiuni că, liberă de orice înrăurire străină, să-și hotărască, ea însăși, așezarea printre națiunile libere. Si cuvântul acestor, trup să a făcut la 1. Decembrie din același an. Incredem și noi, cu evlavie și recunoștință, marea și începătoarea zi a vremurilor de mai apoi în ipostas de viață românească.

Biserica Neamului este numele Mausoleului dela Mărășești, sfînțit recent (18 Sept. a. c.) cu toată solemnitatea cuvenită, când se împlineau 21 ani, de când cei 7500 soldați și 100 ofițeri eroi și-au risipit anonim viața, acolo, în cel mai cumplit uragan ucigaș din istoria noastră. Expirarea lor a forțat Destinul să-și exprime justa lui sentință, întârziată atât de mult, în legătură cu nedreptățile geografice și etnice asupra oropsitei noastre națiuni. Rostul ridi-

cării acestei biserici a fost, de a adăposti și de a cinsti în ea, după cuvînță, osemintele eroilor pomeniți mai sus, risipite în olocaustul, care s'a pus ca temelie durabilă, *României Mari*. Însuși M. S. Regele a căutat să cinstească, prin înalta Sa prezență, mărețele serbări dela Mărășești, având alături pe Măria Sa Marele Voievod *Mihai*, de Alba Iulia, pe membrii guvernului, în frunte cu I. P. S. și Prea Fericitul *Miron*, Patriarhul României, și pe reprezentanții Armatei. Slujba târnosirii a fost săvârșită de *I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan*, Mitropolitul Ardealului, împreună cu PP. SS. LL. Episcopii: *Lucian* al Romanului, *Grigorie* al Argeșului, *Nifon* al Hușilor și *Partenie* al armatei, însotiti și de un sobor de preoți. Au ținut cuvântări înălțătoare și potrivite cu mărețele serbări: Suveranul, I. P. S. Sa *Nicolae* Mitropolitul Ardealului — ca reprezentant real, dar și de un atât de grăitor simbol, al acelei provincii, pentru a cărei desrobire și-au dat eroii pomeniți mai sus, toată ființa lor în hecatomba Mărășeștilor — apoi P. S. Sa *Nicolae Colan* Ministrul Cultelor, Dna *Alexandrina Gr. Cantacuzino*, în noulă Asociație Femeilor Române, care a luat inițiativa *Bisericii Neamului*, Dl general Argeșianu în numele Armatei, și a. Amintim aici și faptul, că Mausoleul e lucrat din trahitul dela *Deva* și că lucrările au fost conduse de arhitectul *Cristinel*. Redăm știrea acestor magistrale și adânc grăitoare serbări, cu o oarecare întâzire, pe care cititorii noștri probabil nu o înțeleg, dar pentru care, redacția își are justă ei motivare.

(p. d.)

Chechia „episcopiei” Banatului a ajuns în discuție și în congresul episcopal al „F.O.R.”-ului din eparchia soră a Caransebeșului. Și astfel, în moștinea „F.O.R.”-ului s'a dat expresiune următorului gând: „F.O.R.”-ul „se pronunță și deasădată, ca în totdeauna împotriva încercărilor — potrivnicice intereseelor naționale și bisericești ale Banatului — de strămutare a reședinței episcopiei Caransebeșului, ce egalizează cu desființarea celei mai vechi și mai încercate citadele de apărare a legii românești în cursul secolelor”.

Organul „România”, cu binecunoscutele sale legături oficiale, adaogă a semnala „luptă pe care toată România de la graniță o duce pentru și salva episcopia, despre care se spune numai (sublinierea nu ne aparține: Redacția) că ar putea fi destințată în folosul episcopiei ce trebuie să ia ființă la Timișoara... Și nu putem presupune, că grănicerilor se va face cumva nedreptate”.

Cuibării uniete se pun la cale și la Vinga, sed în de protopop ortodox român, deci o localitate în care, după protopopul nostru de până ieri care e pă. S. Tr. Seculin, avem un tinăr și activ protopop, deci nu s-ar putea spune, că se resimte necesitatea „națională” (?) a aceleil însiripări. Vor anume unii, să exo-

pereze obligarea comunei politice Vinga, de a suporta cheltuielile de transformarea unei case de chirie a contesei Gyürky — după sfatul preotului romano-catolic (o face în interes „românesc”?) — în biserică pentru uniești deacolo. Dar la primul vorbind, căi uniești sunt în Vinga? Cel cu planul în prospect de realizare afirmau, în Ianuarie a. c., că sunt 58 suflete. Atât e de ajuns pentru o parohie și o biserică unietă, prefinsă „națională”, acolo într-un centru ortodox cu interese naționale deplin acoperite? Ne îndoim. Dar să vedem chestiunea în lumina cifrelor. Când să se constate real de Primărie cifra unieștilor, s'a aflat, că 4 erau plecași aiurea ori întorsă la vîtrele lor; 2 însă erau ortodocși, între ei era socotit și — crăznicul ortodox; iar din rest, întorseseră 18 suflete la ortodoxie. Rămân deci 34 uniești. Să-i vedem și pe aceștia. Dintre ei 21 suflete sănt slovacii uniești, cari vorbesc ungurește în familiile lor și consideră pe sine a fi aceeași zeamă cu bulgarii rom.-catolici din Vinga. Ar mai rămânea deci 13 uniești — omnoasă cifră! Iată, de ce e omnoasă: 12 însă sunt servitori, de prin Chereluș, comună unietă din județul Aradului mai ales, și un intelectual — secretarul „Agrului” — care se spune, că e român, d. avocat Hetco. Ciudată treabă: „Filia” unietă Vinga aparține la parohia unietă din Timișoara, având în frunte, de preot, pe Téglásy Ladislau (se spune, că și acesta e român, ruda cu un mare personaj politic-uniet), dar numele nu-l spune, tot așa, se fie român. Iar cât pentru d. avocat g.-catolic dela Vinga, al cărui nume, de asemenea, nu sună prea românește, e de înțeles, că are misiune „agristică” să facă niște propagandă „catolică” într „schismatici” dela Vinga. Iacăsa spre fericirea neamului românesc, și la Vinga, ca aiurea, cu blestemul desbinării religioase. Căci, pasămi-te, n'avem destulă! Cel puțin așa crede d. avocat cu nume așa de neromânesc și care, pentru mai mare slujire a neamului românesc, este căsătorit cu o bulgăroaică romano-catolică dela Vinga. Asta e treaba sa; dar, așa fiind, ar putea lăsa pe alii să menajeze în alt chip, la Vinga, interesele de vlașă românească. Poate, va fi de acord și județul Timiș-Torontal, ca și Rezidenția regală să nu forțeze comună politică Vinga la cheltuielile în chestiune. Să vedem. Așteptăm ocamdată.

Informațiuni

P. Sf. Sa Părintele Grigorie Leu, episcopul Argeșului, a sosit Mercuri seara la Arad, pentru a cerceta în frățească dragoste pe Prea Sfinția Sa Părintele episcop al nostru. Întru întimpinarea Sa a ieșit, la trenul de seara din spre Timișoara, P. Sf. Sa Părintele episcop Andreiu, cu consilierii referenți eparciali și alții preoți și persoane din serviciul central. Prea Sfințitul episcop Grigorie, care întoarce o vizită din vară trecută a Prea Sfințitului nostru, și la noi câteva zile, pentru a cerceta instituțiunile noastre centrale și ceeace-i va fi posibil să mai văză și în afară. E vorba de legături canonice-duhovnicești, cari se intensifică, spre marele folos de obște al sfintei Biserici și al Neamului.

Intimpinăm și noi pe Prea Sfântia Sa cu bucurioasă strigare: Întru mulți ani, Slăpâne!

Parohia Zădărlac, prin bunăvoie D-lui Prefect Colonel Mihai Dobriceanu, a primit dela Prefectura Județului două foarte frumoase săfănice, cu câte șepțe brațe, în valoare de 7 000 Lei.

Parohia Drauț protopopiatul Șiria, devenită vacanță prin pensionarea Pr. Melcșe Pop, s'a îndeplinit prin numirea Pâr. Constantin Ungurean din Zarand, ca administrator parohial. Instalarea s'a făcut în Duminica din 25 Sept. a. c. din partea Par. Protopop Aurel Adamovici.

Hirotoniri de preoți: Prea Sf. Sa Printele Episcop Andrei a hirotonit întru presbiteri-duhovnici pe următorii tineri:

1. *Calus Pascu* din comuna Gherman, jud Timiș-Torontal, a fost hirotonit, în ziua de 6 Octombrie a. c. întru diacon, iar în zua de 7 Octombrie a. c. întru presbiter-duhovnic, pentru parohia *Topolovățul-mic*, jud. Timiș-Torontal protopopiatul Belințului.

2. *Cornel Văddas* din comuna suburbană Arad-Grădiște, a fost hirotonit în ziua de 7 Octombrie a. c. întru diacon, iar în zua de 8 Octombrie a. c. întru presbiter-duhovnic, pentru parohia *Colonia Avrom Iancu*, jud. Arad, protopopiatul Ineu lui.

Poșta Redacției

Pâr. Ioan Schiopu: Nu ne putem angaja să publicăm și bucăți muzicale. N-avem cadre și pentru asemenea lucrare. Dar problema pusă, ca studiu de folclor muzical (colirzi, cântece de jale sau hore funebre etc.) e de mare interes, chiar religios în prim loc. De aceea lăudăm gândul bun și-am dorit să ai, cât mai degrabă, material de această natură, colecționat și pus pe note. Auncii, ar fi actuală chestia publicării, pe alta cale, decât fragmentar în coloanele noastre.

Comunicate.

Nr. 8453/1938.

Aducem la cunoștința absolvenților Academiei Noastre Teologice, că în conformitate cu dispoziția art. 5 din Regulamentul pentru examenele de capacitate a candidașilor la preoție din Eparhia ort. rom. a Aradului, sesiunea de toamnă a examenelor de capacitate preoțească va avea loc în zilele de 11 și 12 Noemvrie a. c.

Ceii ce doresc să se prezinte la acest examen să și înainteze aici până la data de 31 Octombrie cererile însoțite de următoarele documente:

a) Extras de botez,

b) Diploma despre studiile secundare,

c) Carnetul de studii și certificatul de absolvire (Absolutor) al cursurilor teologice, respectiv diploma de licență, sau doctorat în teologie,

d) Dovadă că în cursul anilor de studii au trăit într'un internat teologic, pentru cei care au studiat la vre o fac. teol.

e) Certificat dela oficiul parohial despre purtarea morală și ocuparea avulă în timpul dela absolvirea teologiei și până la prezentarea la examen,

f) Chitanță dela Cassieria Consiliului Eparhial despre achizițarea taxei de examen.

Arad în 11 Octombrie 1938

† Andrei
Episcop

P. Givulescu
consilier ret. eparhial

8436/1938

Stântul Sinod în ședința dela 9 Septembrie a decis de a se comunica din nou hotărârea luată în ședința dela 11 Martie 1936, că orice candidat de preoție trebuie, înainte de a se logodi, să ceară binecuvântarea Chiriarhului, arălând toate documentele referitoare la condițiile de admitere la căsătorie unui cleric. Să se aducă din nou apoi la cunoștință candidașilor la preoție că logodna bisericescă are același efect ca și cununia. Ca atare să nu se mai logodească cu viitoarele soții decât deodală cu oficierea cununiei religioase, după ce vor fi căpătat în prealabil binecuvântarea Chiriarhului respectiv.

Ceeace se aduce la cunoștință spre știere și conformare.

Arad, la 10 Oct. 1938

Consiliul Eparhial ort. rom.

Nr. 8599/1938.

Ministerul Cultelor și Artelor Ne-a trimis următoarea adresă: "Sesiuni de Marele Stat Major al Armatei prin adresa Nr. 23904 din 16 Septembrie 1938, că preoții care au activat sau simpatizat cu mișcarea legionară, au primit instrucțiuni, ca în zilele de sărbători, cu ocazia slujbelor religioase, să zică în loc de: "biruință Regelui nostru Carol al II-lea, asupra contrariilor lui", numai "biruință Regelui nostru", eliminând cuvintele "Carol al II lea", iar la ecclenia mică în loc de a zice "pentru cei robii Domnului să ne rugăm", să zică "pentru cei dela închisorii Domnului să ne rugăm", avem onoare a Vă ruga să binevoiți și lăsați măsuri severe pentru a opri pe preoții de a face schimbări în eccleniile slujbelor bisericești. Primii, Vă rugăm, Prea Sfinte, asigurarea deosebitei noastre considerații, p. Ministru, ss St. Brădășeanu p. Director, ss. Indescifrabil".

Atragem atenționea Cucernicilor preoți că orice schimbare în textul rugăciunilor și a ecclenilor este strict interzisă și cei ce se vor dovedi vinovați de asemenea schimbări vor fi urmăriți și pedepsiți cu toată rigoarea.

Arad în 12 Octombrie 1938.

† Andrei
Episcop.

P. Givulescu
consilier ret. eparhial.

Ad. No. 7996/1938.

Circulară

către toți P. T. D. membri ordinari și ad hoc ai adunării protopresbiterale din protopresbiteratul Aradului.

In temeiul autorizației Vener. Consiliu Eparhial No. 6328/938 și în conformitate cu dispozițiile §-lui 16 din regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, convoc prin aceasta Adunarea protopresbiterală a protopresbiteratului Arad, în ședință extraordinară pentru săvârșirea alegerii de protopresbiter pe ziua de *Joi în 10 Noemvrie a. c. la ora 9 a. m.* în biserică catedrală din Arad.

Mihai Păcăian
com sâr consistorial

No. 8554/1938

Comunicat

Se publică cele de mai jos în „Biserica și Scoala”.
(ss) și Andrei

Ministerul Cultelor și Artelor, Direcția Contabilității
Nr. 41030/1938.

P. Sf. Episcop ortodox al Eparhiei Aradului.

Aveam cunoare să vă comunică, mai jos, circulara Direcției generale a Poștelor și Telegrafelor, cu privire la expedierea corespondenței oficiale cu începere dela 15 Octombrie 1938 și să rugăm să binevoiți a dispune să se pună în vedere și organelor în subordine, spre a se conforma.

Se anexează și o copie de pe borderoul de expedieție,
p. MINISTRU, p. DIRECTOR GENERAL,
Indescifrabil Indescifrabil

Copie de pe adresa circulară a Direcției Generale P.T.T.
înreg 41030/1938.

DOMNULE MINISTRU,

Aveam onoare să vă face cunoscusut, că în baza dispozițiunilor art. 75 din Legea de Exloatare P.T.T., publicată în Monitorul Oficial Nr. 143 din 25 Iunie 1938, care prevede că toate serviciile prestate de către Agenția P.T.T. inclusiv cele efectuate pentru diferitele autorități, vor fi plătite după tarifele în vigoare și în momentul preștișrii lor; iar greutățile de orice fel altfel decât cele prevăzute la art. 77 (Casa Regală) sunt interzise și ca urmare a celor stabilite de comun acord cu Ministerul de Finanțe, Direcția Generală P.T.T. a hotărât cele ce urmează:

Incepând dela 15 Oct. 1938, corespondențele întrene ale autorităților și instituțiilor figurând în bugetul general al Statului și cari se expediază deci prin creditare de taxe, vor fi admise la expediere numai dacă sunt prezентate de ghighele poștale cu borderoul de expedieție în dublu exemplar, în tocmai modelului anexat.

Aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, să rugăm să binevoiți a da dispoziții autorităților în subordinea Dvs să la măsurile necesare pentru ca, incepând dela 15 Oct. 1938, să depună obiectele de corespondență internă la ghighele oficiilor poștale numai cu borderourile de expedieție în dublu exemplar, complectate cu datele specificate în modelul anexat și anume: Număr de cont, autoritatea locală expediatore, numărul curent, numărul oficial al fiecărei trimiteri, în parte, adresa și destinația, greutatea taxa tarifară a fiecărei trimiteri, totalul taxelor, sigilul și semnătura șefului autorității expedițioare sau delegatului său. Borderourile de expedieție vor fi tipărite sau liniiate cu mâna; până la epuizarea actualelor condiții de expedieție, filile acestora se vor putea utiliza cu borderouri de expedieție numai dacă se vor lăsa ca atare.

Funcționarii P.T.T. dela gîset vor certifica pe ambele exemplare decodată primirea trimitерilor respective, reținând un exemplar și restituind autorității expeditoare pe al doilea.

In ceeace privește celelalte trimiteri, mesajii și telegramme, se menține sistemul actual. Pentru trimitările externe se vor plăti taxele în numerar la prezentare ca și pentru orice trimitere particulară. Un tășile exterioare ale Dvs pot lua informații de detalii dela oficile P.T.T. locale, cunoscând că o biectele de corespondență, prezентate în alte condiții decât cele stabilite și comunicate prin această, vor fi refuzate, sau admise numai cu plată efectivă.

DIRECTOR GENERAL, DIRECTOR COMERCIAL,
(ss) indescifrabil (ss) Ciupercescu

N. B. Unitățile care pot expedia corespondență în contul Dvs. fixat de Ministerul de Finanțe, sunt:

Serviciile centrale, cu toate bisericile, figurând în bugetul general al Statului.

FORMULAR

Autoritatea locală _____ Cont Nr. _____

Titularul Contului _____

BORDEROUL DE EXPEDIȚIE Nr. _____

al corespondențelor depuse la Of. P.T.T. _____

în zua de _____

Z.	E.	Nr. oficial al trimiteri	Adresa și Destinația	Gîset	Taxe	Observații

_____ Total bucate _____ Total taxe _____

Semnătura funcț. primitor

Stampila de zi a Oficiului

Semnătura șef. aut. și

sigilul respectiv

Concurs

In conformitate cu ordinul Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 8306/1938, se publică concurs cu termin de 30 de zile, pentru îndeplinirea parohiei a II-a din Alloș, protopopiatul Lipova, care a devenit vacanță prin trecerea în statul de pensiune a preotului paroh Traian Peștanu.

Parohia este de clasa I și se îndeplinește prin alegere.

I. Venitele sunt:

1. Sesiunea parohială în extensiunea ei de azi, circa 30 jug. pământ arător și întravilanul Nr. 337.
2. Locuință în casa bisericii. Consiliul parohial se obligă a edifica în decurs de 2 ani, casă parohială nouă, dimpreună cu supradedicările necesare pe întravilanul Nr. 337.

3. Stolele legale.

4. Întregirea dotării dela stat, pe care parohia nu o garantează și

5. Biroul parohial uzitat, care se ia în concurs din oficiu.

II. Obligațiuni

1. Noul ales își va îndeplini cu punctualitate toate îndatoririle împreună cu serviciul său de preduhovnic, în și afară de biserică și va predica regulat în Domineci și sărbători.

2. Va cetaiza regulat elevii dela școalele primare, unde va fi împărtit, fără altă remunerare.

3. Va plăti regulat toate impozitele după beneficiul său prețesc din al său.

Recurenții vor cere încuviințarea Prea Sfintei Sale Părintelui Episcop, pentru a putea recurge. Cerele adresata Consiliului parohial din Alloș, se vor înainta Veneratului Consiliu Eparhial, însotite de documentele necesare.

Recurenții cu încuviințarea protopopului tractual și cu respectarea dispozițiile cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sfânta Biserică din Alloș, pentru a servi, a cuvânta, a cânta și a face cunoștință credincioșilor.

Parohia este de cl. I. rurală, deci dela recurenți se cere calificări de cl. I. rurală.

Consiliul parohial

În înțelegere cu Traian Cîbrian, protopop 1-3

Nr. 8193/1938.

Concurs

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile pentru conferirea pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39 a burselor vacante din Fundația Teodor Papp, administrată de subsemnatul Consiliu Eparhial. Indreptările la acele burse sunt conform literilor fundaționale: a) rudenile fondatorului, b) tinerii români ortodocși din Giula, care studiază la noi în patrie c) în lipsa recurenților indicați sub a)—b), urmează îndreptările tinerilor români din dieceza Aradului după arondarea sa veche care cercetează școale: elementare, gimnazii, licee, comerciale, industriale, de agricultură, militare, academice, universități și instituții teologice.

La concurs se admîn și elevi.

Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul eparhial subsemnat în termenul concursual cu următoarele documente în original ori autentificate la un notar public: 1. Extras de botez din matricula bisericescă provăzut cu clauzula oficialului parohial local că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. 2. Rudenile fondatorului să adauge și informații familiare, pentru dovedirea gradului de înrudire. 3. Atestat de neavere dela dreptorla politică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurențului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovdă. 4. Dovada de studii că în anul școlar trecut a avut cel puțin media 7,50, iar universitarii despre toate cursurile, respectiv semestrelle ascultate și document despre examenele prestate. 5. Concurenții să prezinte dovdă dela Direcția școalei: de au, sau nu, vre-o bursă și dacă au, ce sumă face aceea. — 6. Universitarii vor prezenta și certificatul Decanatului respectiv despre conduită și dacă au sau nu vre-o bursă și dacă da în ce sumă?

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1938.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

Nr. 8194/1938.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru conferirea pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39 a burselor vacante din „Fundăția Episcopului Iosif Goldiș“ administrată de subsemnatul Consiliul Eparhial. — Indreptările la acele burse sunt conform literilor fundaționale: a) rudenile fondatorului; b) în absență acestora, tinerii români ortodocși din Socodor; c) în absență recurenților indicați sub a)—b), urmează îndreptările tinerilor români din Eparhia Aradului care cercetează orice fel de școale. — Concurenții au să-și prezinte cererile la „Consiliul Eparhial subsemnat, în termenul concursual, cu următoarele documente în original ori autorizate la un notar public. 1. Extras de botez din matricula bisericescă, provăzut cu clauzula oficialului parohial local că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. 2. Rudenile fondatorului să adauge și informații familiare pentru dovedirea gradului de înrudire. 3. Atestat despre starea materială, liberat de dreptorla politică locală, cu date specificate despre starea materi-

ală a părinților concurențului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovdă. —

4. Dovada de studii că în anul școlar trecut a avut cel puțin media de 7,50, iar universitarii despre toate cursurile respectiv semestrelle ascultate și document despre examenele prestate. 5. Concurenții să prezinte dovdă dela Direcția școalei: de au, sau nu, vre-o bursă și dacă au, ce sumă face aceea. — 6. Universitarii vor prezenta și certificatul Decanatului respectiv despre conduită și dacă au sau nu vre-o bursă și dacă da în ce sumă?

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 2938.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

No. 8194/1938.

Prin aceasta se publică concurs, cu termen de 30 zile pentru conferirea, pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39, a burselor vacante din „Fundăția Ștefan Antonescu“, administrată de subsemnatul Consiliu eparhial. Indreptările la acele burse sunt conform literilor fundaționale, a) Rudenile fondatorului după frață și soră; b) Descendenții din David Nicoară și Ana, părinții soției fondatorului; — aceștia au preferință; după ei, c) Tinerii români ortodocși din eparhia Aradului, după arondarea sa veche, care cercetează școale secundare și superioare. — Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul eparhial, în termenul concursual, cu următoarele documente, în original, ori autentificate de notar public: 1. Extras de botez din matricula bisericescă, prevăzut cu clauzula oficialului parohial local, că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. — 2. Rudenile fondatorului să adauge și informații familiare, pentru dovedirea gradului de înrudire; — 3 Atestat de starea materială, dela dreptorla politică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurențului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovdă. — 4. Atestatul școlar de pe anul trecut cu media cel puțin 7,50, iar universitarii despre toate cursurile respective semestrelle ascultate și document despre examenele prestate. — 5. Universitarii vor prezenta și certificat de conduită dela Decanul respectiv, cu adansul: dacă au, sau nu, vre-o bursă, — și dacă da, în ce sumă. — 6. Petiționarul să arate: ce eventuală bursă mai au, dovedind cu adeverință dela direcția școalei: de au, sau nu au bursă, și dacă nu, în ce sumă.

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1932.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter al tracției Birch's, jud. Severin, se publică concurs cu termen de 30 zile libere dela primă apariție în organul episcopal „Biserică și Școală“.

Venitele acestui post sunt:

I DELA PROTOPOPIAT:

1. Retribuția dela Consiliul Eparhial.

2. Birul protopopesc și anume câte 5 (cinci) măsuri à 30 litri porumb în natură, ori prețul de plată,

dela fiecare preot ori capelan din protopopiat.

3. Retribuțunea dela stat, conform bugetului general al Statului.

4. Spesele cancelariei protopopești stabilite de corporațiunile protopopești, conform concluzului sindical Nr. 62 din 1914.

5. Taxele inspecționii învățământului religios și pentru vizitațunea canonica.

De locuință și local pentru biroul protopopesc, deocamdată se va îngrijii viitorul protopop.

II. DELA PAROHIE:

1. O sesiune parohială în extenziunea ei actuală.
2. Stolele legale,
3. Birul preoțesc, câte 5 (cinci) lei dela fiecare număr de casă.

4. Întregirea dotațiunii dela Stat conform legilor în vigoare.

Toate impozitele și sarcinile publice după sesiunea parohială și celelalte venite le suportă protopopul.

Reflectanții la acest post își vor înainta, în termenul concursual, cererile de concurs, însoțite de documentele de calificare prevăzute în art. 53 din Statutul Organic și Concluzul congresual Nr. 111 din 1938, Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Dela concurenții se cere calificare pentru parohii de clasa I (intâi), diplomă de bacalaureat și certificat că au împlinit cel puțin 5 (cinci) ani în serviciul bisericesc sau școlar, cu deplin succes și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s-au distins pe terenul bisericesc și cultural.

Arad, din ședința plenară dela 27 Sept. 1938.

3-3

Consiliul Eparhial ort. rom.

—□—

Consiliul parohial ort. român din *Adea*, protopopiatul Chișineu-Criș, publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala”, pentru îndeplinirea postului de cântăreț bisericesc, în mod provizoriu.

I. Beneficii:

1. Sesia cantorală, care constă din 7. iugh. cad. pământ arabil.

2. Stole dela funcțiuni.

II. Îndatoriri:

1. Va instrui școlarii în răspunsurile liturgice, pe una și două voci;

2. Va instrui pe cel lești din școală la cantașia glasurilor;

3. Va suporta toate dările către Stat și comună după pământul cantoral;

4. Va fi îndatorat să asiste la toate funcțiunile din parohie.

Concurenții și fără diploma de cantor, dar cu certificat dela Oficiul parohial unde domiciliază, se vor prezenta în vre-o Duminică ori să bătoare în sf. Capela din parohie pentru a dovedi destieritatea în cântare și tipic.

Cererea și actele se vor înainta Oficiului protopopesc din Chișineu-Criș, adresate Consiliului parohial.

Din ședința Consiliului parohial dela 27 Sept. 1938.

Consiliul parohial.

Ințelegere cu: *P. Marșeu protopop.*

3-3

În urma declanșării Venerabilui Consiliu Eparhial din Arad Nr. 7525/1938, devenind vacanță parohia a II-a din Zărind prin transferarea părintelui Constantin Ungureanu, pentru îndeplinirea acestei parohii se publică concurs ca *termen de 30 zile dela apariție* în organul oficial „Biserica și Școala”, prin alegere.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Sesiunea parohială constătoare din 32 Juhore cad. pământ arător, cu drept de păsunat.

2. Una câmpiește aparținătoare sesiei parohiale.

3. Casa parohială cu supra edificate și grădina.

4. Retribuția de bir 800 lei anual.

5. Stolele legale.

6. Întregirea dotațiunii dela stat, pe care parohia nu o garantează.

7. Parohia e de clasa primă, dela recurenții se cere calificare prescrisă pentru clasa primă.

Alesul va avea să catechizeze la școala primară din loc, în clasele la care va fi repartizat, fără altă remunerare și să achite regulat toate impozitele după întreg beneficiul său.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele justificative, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Zărind, se vor înainta consiliului Eparhial ort. rom. din Arad, iar recurenții vor cere aprobarea prealabilă a P. S. Părintelui Episcop Eparhial Andrei, pentru a putea concura și învoirea P. C. Părintelui Protopop tractual pentru a se putea prezenta în Sf. Biserică din Zărind, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Dat în ședință extraordinară a Consiliului parohial din Zărind, înnoată la 14 Septembrie 1938.

ss. Cornel Papp
Paroh președinte

ss. Dimitrie Fărcaș
notar

Ințelegere cu:
Mihai Cosma, protopop

3-3

—□—

Conform ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 8452/1938, pentru îndeplinirea parohiei ort. române din *Pobda* rămasă vacanță în urma morții preotului I. Bojescu se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu această parohie sunt:

1. Una sesie parohială constătoare din 33 jugăre.

2. Stolele legale. Birul parohial se va în concurs de oficiu.

3. Întregirea dela Stat.

4. De casă parohială se va îngrijii alesul.

Alesul preot va suporta toate impozitele și va catechiza elevii școalilor primare fără altă remunerare.

Reflectanții la această parohie cu considerare la Comunicatul Nr. 2334/1938 publicat în „Biserica și Școala” Nr. 14 din 3 Aprilie a. c. vor cere învoirea prealabilă a Prea Sfintei Sale Episcopului Eparhial Arad pentru a putea concura, iar cererile de concurs din preună cu toate actele și le vor înainta Consiliului Eparhial Arad și vor cere aprobarea Prea C. Părinte Protopop pentru a se putea prezenta în parohie înaintea alegătorilor pentru a cânta, respectiv a oficia serviciul religios și a cuvânta.

ss. Pr. Andrei Jebleanu

pres. cons. paroh.

ss. Căruțiu Efimie

secretar

Ințelegere cu: Dr. Stefan Clorolanu protopop

1-3